

Числата в табл. 3 разкриват обобщените приноси на измененията на относителните дялове на нашето население по петгодишни възрастови групи в трите основни възрастови интервала. Същите резултати показват съставните части на разглежданите остарявания на населението в предходните таблици 1 и 2. Така например проблемното минимално подмладяване през първия десетгодишен период в началото на века произлиза от средната възрастова група на 15-65 години. Оттук възниква необходимостта от по-детайлен анализ на данните за населението по единични възрасти от преброяванията през 1900 и 1910 г. в този възрастов интервал, но такъв анализ излиза извън рамките на настоящото изследване. При следващото подмладяване на населението през периода 1920-1926 г. се вижда, че то произлиза както от основата, така и от върха на възрастовата пирамида (табл. 3). Нещо повече, подмладяването откъм върха на пирамидата е дори по-голямо от подмладяването при нейната основа. Според данните от преброяванията през 1920 и 1926 г. това се дължи на преобладаващото намаление на относителните дялове на населението във възрастовите интервали 70-75, 80-85 и 90 и повече години. Подобно подмладяване на населението откъм върха на възрастовата пирамида се констатира и през следващия период 1926-1934 г., но трябва да се има предвид неточността на данните във високите възрасти при старите преброявания на населението (табл. 3). Друго интересно подмладяване се наблюдава за средната възрастова група през периода 1985-1992 г. (табл. 3). То може да се обясни с увеличените относителни дялове на населението в младите възрасти от 15 до 25 години вследствие на повишената раждаемост през 60-те и 70-те години от предприетите тогава държавни мерки за нейното насърчаване. Извън посочените подмладявания при всички останали възрастови групи се наблюдават остарявания на населението. Най-големите остарявания са откъм основата на възрастовата пирамида през периодите 1934-1946 и 1992-2001 г., като и двете се дължат на отбелязаните тенденции на силни намаления на раждаемостта. Общо за целия 20-и век остаряването на възрастовата пирамида на населението е било най-силно с 6.09 г. при нейната основа, следвано от остаряването с 4.62 г. при нейния връх и с 4.14 г. в средните възрасти от 15 до 65 години (табл. 3). Оттук произтича изводът, че намалението на раждаемостта има най-голямо влияние върху остаряването на нашето население. В заключение преброяванията на населението са единственият и надежден източник за измерване и анализ